

Nro. 4.

**A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.**

Indúlt Bétsből, Kedden Julius 12-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Az itt lévő kereskedő Gremium ditséretre méltó példaadással hozzá fogott a' Belső Oltalmazó sereg' egy csoportjának kiállításához, a' melly tsupán tsak a' kereskedői rendhez tartozó fzemélyekből fog állani, formaruháját és fegyverét önnön költségén fzerzi, 's az első csoportját teszi ezen seregnek. — Felséges Urunk különös kegyelmességgel méltoztatott a' kereskedőknek ezen hazafiai készségeket fogadni, 's azzal való tökéletes megelégedését egy önnön kezeirásával való nyilatkoztatással meltoztatott kegyesen megbizonyítani, 's azt, ez eránt ezen

gremiumhoz bocsátani, melyben az is elő fordul egyéb kegyelmességek között, hogy a' Kereskedők serege az Alsó Austriai Belső Oltalmazó seregnek Első Battalionját fogja tenni.

A' falus helységekben is nagy készséget mutatnak közönségesen mindenek ezen intézet eránt, nem csak a' hazafiak, hanem még az idegenek is örömmel és olly nagy szammal iratván-bé neveiket, a' melly a' határozott summát jóval fellyül haladja.

A' Páris felé útozó Persa Követ A s k e r C h a n, minekutánna az itt találtató ritkaságokat megnézegette volna, e' hónap' 6-kán tovább indult innen Paris felé. Azt a' jó hírt nevet hagyta itt maga után, hogy ő a' Státus' dolgaihoz is jól ért, és egyéb tekintetben is a' tudósok közzé tartozó ember. A' Császári Könyves háznak megfzemplélésével és az abban találtató tárgyaknak megnézegetésekkel töltötte e' h. 5-kén déli 12 óra után az időt. Egyéb felséges tárgyak között nem kis bámulással fzeplélte azon Arabs, Török, és Persa könyvekből álló gyűtemént, a' mellyel az Austriai Monárhák három századoktól fogva megajándekozták és meggazdagították ezen könyves házat. Ezen a' helyen leülvén a' Követ úr, elő kívánta a' nemzetebéli jobb Historiai-írókat és Poétákat. Mint látzík ezen utolsóknak a' leg nagyobb indulattal való kedvellőjök. Kérdeztetvén, hogy mind ezek közzül mellyiket szeretné leg inkább, H a f i t z és S a a d i neveztettek meg általa, a' melyre nézve ezeknek leg szebb kézírásaik azonnal általadattattak néki. A' Saadi munkájiban tovább olvasott egy fél fertálnál fenn hangon. Né-mely darabnak csak a' kezdetét nézte meg, 's azután

könyv nélkül mondotta tovább. Ez a' Saadi a' Persák Horatiussa volt a' maga idejében, etc.

Katonai előmenetek: A' Kinnmayer Hufzárjainál Kerekes, a' Rosenberg Könnyű Lovasainál Civilart d' Happoncourt, a' Lichtenstein Hufzárjainál Mesko, a' Ferdinand Fő Hertzeg Vasasainál Biking, a' Froon gyalog Regimentjénél Pflacher, a' Kottulinszkyénál Rothakeri Schultz Oberster Urak, továbbá a' Generalissimus Károly Császári Fő Hertzeg Gen. Adjutánsai G. Colloredo és Delmotte Urak, Generálmajorokká nevezettek. A' két utolsók tovább is megmaradnak eö Cs. Fő Hertzegsége mellett. — A' Lindenau Reg.jénél volt Oberstlieutenant Seethal úr B. Alvintzy Reg.jénél Obersterré, a' Reufz-Greitz Reg.nél lévő Májor Kollenbach a' Ferentz Fő Hertzeg Regimentjéhez Oberts lieutenantá; Májor Schall az Indzsinéreknél ugyan ott Oberstlieutenantá tettek.

Fels. Urunk méltoztatott az Erdélyi Fels. Udvari Cancellariánál eddig volt Concipista Titt. Pap Áron Urat Vice Protocollistának, továbbá Cancellista Füstös Imre Urat Vice Registrátornak; Bodoki Sámuel és Nyirő Mihály Urakat pedig Udv. Concipistáknak kegyelmesen ki-nevezni; kikis ezen folyó hónapnak 8-dik napján felis eskettek.

Graetz, Jun. 27-kén. Itt is egy Batalion állittatik ki mint a' Regularis seregekhez tartozó tartalék, a' Belső Oltalmazó sereghez is egy Batalion, a' mellyeknek kiállittatásokhoz ma fogtak igen ditséretes és követésre méltó előmenetellel. Minden rendű lakosaink nagy készséget mutatnak ezen

intézetnek elősegítésében. A' pallérozottabb és Nemes rendűek is szép példát mutattak az által, hogy sokan béiratták magokat a' Belső Oltalmazó sereghez tartozó Batalionba, kiknek példájokat kétségen kívül még többek is fogják számosan követni. A' béirottaknak neveik' laistroma kinyomtattatik.

A' Török és Orosz fzelekről, Moldova felől, írják, hogy a' Magyar országon által Bukkovina felé utazott Orosz sereg, jobbra, t. i. az Oláh országban fekvő főbb Orosz sereg felé tsavarodott légyen.

Az Orosz Birodalomban ismét 100.000 ujj katonák gyűjtettek nem régen özfzize a' tsatázó erőnek nevelésére.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jun. 24-kén. Bayonnéből írják, hogy a' Bergi Nagy Hertzeg Madridból oda érkezett volna.

Azok a' 12 vállogatott Arabs lovak, mellyeket a' Török Császár Napoléon Császárnak ajándékba küldött, már megérkeztek a' St. Cloudi Császári kastélyba. Ezek mind egygyig a' leg hiresebb Arabs fajtákból származott állatok. — A' Konstantzinápolyi volt Frantzia Követ Gen. Sebastiani is hozott onnét hat szép Arabs ménlovat, 's a' maga Normandiában lévő ménessibe küldötte őket.

Spanyol Ország.

Olyan intő Proklamatiót, a' milyent az Országló Junta Madridból a' Spanyol nemzethez intézett, a' Bayonneben ölfzjegyűjtetett nagy Junta is intézett egygyett ugyan ezen nemzethez, a' melly e'képpen következik: — “

„Kedves Spanyolok, Hazánk' méltó fiai! A' ti.

boldogulásotok éppen olyan betses előttünk, mint a' magunké: és mi minnyájotokkal fzenben kívánánk lenni, hogy a' tévelygésből kiragadhassunk. Mi az ezelőtteni Uralkodó Házhöz éppen olyan hűségesek valánk, mint ti, mind addig, míg a' Gondviselés azt más állapotba nem helyezettette. A' ti fzerentsétek eránt való gondoskodás, minket ide a' Frantziák Császárjához gyűjtött. Mi szollani akartunk néki a' Monárchia boldogittatása végett: midőn azoközben elbámultunk, látván, hogy jól tévő és emberfzerető indulattal viseltefsék az eránt. Az ő kívánsága tsak a' mi megtartatásunk és boldogittatásunk. Ő nekünk a' maga virtusokkal tundöklő testvérét Josefet adja Országglónak; ő a' mi törvényeinkben találtató fogyatkozásokat megjobbítani, Finantziánkat ujj lábra állítani, tengeri és szárazi erónket ujjá szülni, kereskedésünket és mesterségbéli szorgalmatoskodásainkat feleleveníteni, minket a' terhes adózásoktól megszabadítani, és az általotok olly nagy tífzteleben tartódó Catholica vallást fenntartani akarja: 's mind ezekért való köfzönetül tölletek, tsendefségnél, jó rendnél, és bizodalomnál egyebet nem kíván.

„Leg boldogabb állapotra méltó Spanyolok! távoztassátok el a' benneteket fenyegető fejetlenséget (anarchiat), és gondoljátok meg annak a' veszedelemnek mélységét, melybe a' fogna belé tafzítani benneteket. Azon ostorok között, mellyeket az Isten az emberekre botsáthat, leg nagyobb a' fejetlenség: romlás és rettenetesség a' kíséző társai. Mi módon állhatnátok ti ellenek azoknak a' fegyveres seregeknek, mellyek ellenetek fognának küldettetni. A' vitézséget meg nem tagadja senki a' Spanyoloktól:

hanem, rend, vezéreltetés, és egygyefség nélkül, minden iparkodás hijába való lenne. Ha ezen tusakodásban meggyőzöttetek: ez által elvesztetek mindent. A' Státus' java mostanában tsak az ujj Országlófzék körül való igazi egygyesülés által mozdittathatik elő. Nintsen egyéb hátra, hanem tsak hogy egygyen-egygyen minnyájunk arra fordittsuk iparkodásunkat, hogy egy olyan Országlás' módja állittódjék lábra közöttünk, a' melynek, mint a' gyözhetetlen Napoleon kívánja, a' szabadság, törvény, és a' tulajdonnak védelmeztetése, legyenek a' fundamentomai. Adják az egek, hogy ezen intéseink, mellyek a' leg tisztább hazafui indúlatból származtak, köztetek fogatosok lehessenek, hogy a' támadó hánykodások elnyomattathassanak, 's mátol fogvást békefség és bizodalom uralkodjék köztetek.

Bayonné, Jun. 18-kán. Tegnap elkészítette a' Junta az ujj Király tiszteletére intéztetett köszöntő beszédet. Ma az egész Junta audientziára menvén a' Királyhoz, eleibe vitte ezen beszédet, 's azt a' Junta előlülője, Azánza Ur, elmondotta, a' melly így következik: —

„Király! Mindenek előtt esméretes az a' tziel, a' melyre nézve a' Felséged Felséges testvére, a' meggyözhetetlen Napoleon minket ezen városba öfzfze hívott. Nékünk a' mi hazánk' állandó boldogságá fundamentomát kell megvetnünk. Nem kötelességük-e', hogy a' mi Királyunk, a' Spanyol nemzet' feje, 's ezen egész nemzet' reménségének közép-pontja előtt, megjelenjünk, és ötet a' mi igen egyenes szívefségünk és azon fáradhatatlan iparkodásunk felől bizonyofsá tegyük, mellyel mi ezen nevezetes

állapotban a' réánk bízott munkát végre hajtani akarjuk. Király! mély szomorúság borítja sziveinket azon szempillantatokig tartó nyughatatlankodások és egyenetlenkedések miatt, mellyek a' köz nép' hibás képzelődéseiből származván, néhány tartományainkban uralkodnak: hanem a' nép nem gondolja jól meg a' dolgot, és azután, minekutánna a' tévelygésből visszafra tér, szánakozást érdemel.

„Király! mi mindent megtettünk és ennekutánna is meg fogunk tenni mindent, a' mi tőlünk függ, hogy a' rendet és tsendefséget visszafra téríthessük, mivelhogy mostanában leg fontosabb dolog az, hogy azon jóltévő tzélozásokat, mellyeket az a' hozzá hasonlithatatlan Héros, a' ki a' maga halhatatlan nevét a' mi késő maradékainknak háláadó szivekbe bényomni akarja, tökéletességre vinni iparkodik, semmi féle akadály ne gátolja. Mi ezen feltett tzéloknak végrehajtásokon egygyütt dolgozni, 's Felségednek a' mi egyenességünk, hűségünk, és engedelmes-ségünk által segítői lenni fogunk, a' melly a' mi szívünknek kétségen kívül való és leg betsesebb kötelessége Felséged eránt, ugymint a' ki azt a' ditsösséges nyilatkoztatást tette maga felől, hogy tsak azért akar országolni, hogy Spanyol országot szere-
tséssé tehesse; melly is egy éppen ahoz a' Monarchához illő határozás, kit már tsak a' hír is mint a' szelidség és virtus mustráját úgy tett esméretessé a' világ előtt, a' ki gyönyörűsége vala annak a' népnek, a' mellyen uralkodott, és a' melly könyvező szemekkel maradt-el tőle, azért, hogy ő a' maga virtusait már most más tartományokra viszi által.

„Ezek Király azok az érzékenységek, mellyek

által mi lelkesítettünk, és a' mellyekkel való hódolásunkat mi ma a' Felsőged lábai eleibe teszszük. "

A' Király e'képpen válaszolt Spanyol nyelven: — "

„Uraim, Junta' tagjai! Réfzese vagyok gondolkodásaitoknak és reménségeiteknek. A' Frantziák Császárjának a' mi Felsőges testvérünknek Spanyol ország' boldogsága eránt illy nyilvánóságosan kinyilatkoztatott akarátja, eléggé esméretes; 's kezességül szolgál azért az ő ditsősége. A' Spanyol nemzet' buzgósága és az ő hatalmában lévő eszközök, könnyen elfogják háritani előllünk azon akadályokat, mellyeket némelly önnön hafzonkeresés útunkba állithatna, 's a' mellyeknek a' eltévedés befogadtatást szerzett, de az igazság előtt el fognak enyészni. Mi ezen tevelygésből semmit tudni nem akarunk; a' Pyreneumi hegyekentúl tsak Spanyol fziveket akarunk találni.

„Midön mi azon népet, a' melly a' mi ország-lásunkkal tökéletesen meg volt elégedve, oda hagytuk, akkor leg nagyobb áldozatot tettünk: hanem annak fzeretete just ád nekünk annak reméllésére, hogy a' Spanyoloknál is hasonló fzeretetre találunk. Kevesebbet kellene-e' ezen nagy nemzetnek, mellyet a' Gondviselés réánk bizott, boldogittatására tselekednünk? Vagy nem lenne-e' ez olyan igazságos erántunk? Esmérjük mi a' Kastiliai lakosoknak felemelkedett érzékenységeiket és egyenes indulatjokat. Mi meg fogjuk látogatni tartományainkat, azokba atyai fzívet fogunk vinni magunkal, és tsak fiui érzékenységet fogunk azokban találni.

„A' száraz föld ellenségei azonközben azon fognak iparkodni, hogy a' koloniákat az anyaországtól

elfszakaszthasák; ők minket fognak azon nyughatatlankodásokért vádolni, a' mellyeket magok gerjesztenek-fel: hanem, minthogy nekünk kötelességünkben fog állani az, hogy ezen nyughatatlankodásokat megfojtsuk, tehát mi tellyességgel nem fogunk legkissebb kedvezéssel is viseltetni azon rossz gondolkodásuak eránt, a' kik, mint a' mi ravasz ellenségünk gyűlölségének eszközei, megtaláltatnak. Szánnyátok-el magatokat egészfzen a' kezetek alatt lévő munkára, hordozzátok csak a' haza' javát szemeitek előtt, és tartsatok számot a' nép' áldásaihoz 's az én megelegedesemhez. “

Bayonne, Junius' 22-kén. Josef Király egy Proklamatiót tétetett közönségessé, a' melly az idevaló Ujságban is kijött, és a' melyben ezek mondatnak: — “

„Midön a' Gondviselés nekünk a' Spanyol országi thronusra útat nyitott, kétségenkívül ugyan akkor a' mi szélzásainkat is tekintetbe vette. Csak ő olvashatja a' mi lelkünkben azt, hogy mi csak akkor fogjuk szerentsésnek tartani magunkat, midön a' mi lelkiismeretünk bizonyoságot teszen felöllünk az eránt, hogy mi azt a' ditsőséges munkát, Spanyol országnak ujjaüzülettetését, végrehajtottuk. A' régi Sz. Religióinak fenntartatása, 's a' Spanyol Monarchia' egészsége és függetlensége, lesznek főbb törekedéseink. A' papság, nemesség, és nép által segítettvén, remelljük, hogy azon időt ismét elhozhatjuk, a' melyben az egész világ teljes volt a' Spanyol névnek hírével. Országlásunknak lelke abban fog állani, hogy a' köz jót előmozdithassuk, a' nélkül, hogy a' magános boldogságnak ártsunk. Semmi áldozat-tételt nem fogunk igen drágának tartani.

A' Spanyolokért, és nem magunkért fogunk országolni. "

Ma (Jun. 22-kén) a' maga 5-dik ülését tartotta a' Junta. A' tanatskozás' főbb tárgya a' volt, hogy melly szükséges legyen, és mi útak módok által lehessen véghez vinni, hogy Spanyol ország és az ő koloniáji, a' kormányoztatásra nézve egymástól ne különbözzenek, hanem azon egy Státus' testévé válljanak.

A' Spanyol országban kiütött támadások felől még eddig csak azt említik az idegen országi Ujságok, a' mit a' Bayonnei Ujság erőssít, hogy t. i. az Ánglus Ágensek rajta vannak a' támadás élesztésén; hogy a' Valenciai Komendánst a' nép arra kényszerítette legyen, hogy egy tamadásra ingerlő Proklamatiót adjon-ki: hanem, hogy Gen. Duhem egy fegyveres sereg által a' lázzafztókat elfzéléztette. Továbbá, hogy Logronóba, Reparsaba, Torquenadóba, Segoviába, és Tudelába is Frantzia seregek mentek-bé nem nagy ellentállás után, azért, hogy itt is zengő mozgások támadtak volna.

Északi Európa.

A' Swéd partról, G o t h e n b u r g b ó l, Május' 20-kán. Éppen most vevők rendkívül való alkalmaztóság által ezen tudósítást, hogy Felső Finnlandiában a' Swédek jó fzerentsével tsatáztak legyen az Oroszok ellen, sokat fogván-el közzülök és sok munitziót nyervén töllök.

Stockholm, Május' 16-kán. Eö K. Felsőgéhez ilyen tudósítások érkezének Gen. Klingsportól: — "

„A' fő hadi szállásról Brehstedből Május 2-kán.

Az Oroszok a' Rewolaxi verekedés után, hátrálásra való jelt doboltattak: én pedig más tanyát választottam, olyant t. i. a' hol oltalmazólag is támadólag is folytathassam a' hadi munkát. Ma ide Brahestedhez érkeztem. Azon nevezetes győzedelmünkre nézve, mellyet seregeink Aprilis 18-kán Sikajocki, 27-dikben pedig Revolax mellett nyertek az Oroszok ellen, egész táborunknál Te Deum laudamus t énekeltettem, és a' katonai érdemért határoztatva lévő medalliát a' Felsőged parantsolatjával megegyezőleg kiosztattam azon derék katonáinknak, a' kik magokat ezen örök emlékezetet érdemlő verekedésekben megkülömböztették.

„Továbbá, hogy a' nép' egész sokasággal való felkelését minden lehetséges háfzonra fordithassam, tehát a' következő Proklamatiot hirdettettem. ki: — „A' lévén a' Mindenkatónak tettzése, hogy az ő K. Felsőge fegyvereit két megkülömböztetett győzedelmekkel ajándékozza meg azon hitetlen ellenséggel való verekedésekben, a' ki ezen tartományba fegyveres kézzel béütvén, ravasz sugallások által azt a' jó hajlandóságot, mellyel ezen állandó hűségéről eleitől fogva jó hírben lévő tartománynak lakosai az ő Királyok eránt viseltettek, megrontani iparkodott: ehezképpest meghívlak benneteket Bothniának jó és hűséges lakosai, betses és méltó Barátaim, hogy azon derék fegyveres sereghez, mellyet vezérelni szereztsémnek tartom, minden féle szolgálattal viseltesetek, annak számára eleséget szállítsatok, és a' ti iparkodásotokat a' ti fegyveres atyátokfiainak törekedéseikkel egygyesittsétel, hogy így a' mi hűségtelen ellenségünket kiirthassuk, s gyalázatra és ínségre juttathassuk. — “

„Klingspor Moritz.

Pulkilából e'képpen irt Oberster Sandals Május 2.kán. Értésemre esvén, hogy Pulkila az Oroszok által még el volna foglaltatva, tehát a' mult éjjel arra felé három fegyveres tsoportokkal útnak indúltam, és ma jó reggel az ellenség' szélső vigyázóira réá ütven, azokat vízfza vertem. A' verekedés 4 órakor kezdődött-el, és az Oroszoknak igen heves ellentállása mellett 7-kor végződött-el, midőn az ellenség minden felől körülvétettven, 's bajonétok által támadtatván-meg, magát fogságra adni kényszerítettett. Sok elesteken és sebeseken kívül, vesztettek az Oroszok két zászlót, egy ágyut, sok fegyvert és munitziót. Oberstlieutenant A b u k o f f, a' ki az ellenséget vezérelte, 5 fő tisztekkel, 18 altisztekkel, 4 dobosokkal, 21 Kozákokkal, ezeknek lovaikkal, és 197 gyalog katonákkal egyetemben, fogságra esett. A' fogjokat Franzilába küldöttem."

Ugyantsak a' Stockholmi Ujság után írják továbbá a' Német országai Ujságok, hogy Kapseiman nevű Swéd tengeri Komendáns, a' Bothniai tengerben lévő Aland szigetére kifzallott Oroszokat a' sziget' lakosainak segedelmek által meg táadván, magukat fogságra adni kényszerítette volna, és hogy ezen alkalmatossággal, egy Orosz Oberster, egy Oberstlieutenánt, 18 egyéb fő tisztek, 38 altisztek, 4 Seborvosok, és 410 közemberek estek el.

A' Finnlandiai hadfolytatásnak terhes vólta felől ezt olvassuk némely Ujságokban: Az Európai tartományok között sohol nintsen a' hadi vezérnek nagyobb szüksége arra, hogy seregeinek eleségekre jó előre gondotviseljen, mint a' szélesen kiterjedő népetlen, és kivált képpen az északibb Finnlandiá.

ban. Az Orosz Udvari tudósításokból, mellyek a most folyó hadakozás felől Petersburgban kiadattak, által lehetett látni, melly nagy gondja volt az Orosz fő vezérnek Gróf Buxhöfdennek szünet nélkül táborainak eleségekre: tsakugyan még is megtörtént a' Stockholmi Ujság szerént, hogy némely osztályok ló, kutya, és matska husnak megevésére is reá szorúltak bizonyos vidékeken; némely helyeken pedig éhség és fáradság miatt elkényszeredett katonák találtattak halva a' hóban.

Magyar Oroszország.

Tokaj, Junius 26-kán. Minthogy az Ujság az új, és valóságos történetekről szokott leginkább kedves lenni, azon érzékeny szívvvel bírók kedvéért, a' kik a' gyászos esetekben felebaráti szövetetből nem tsak szánakoznak, hanem a' fájdalmakban is költsönös részt vesznek, el tökélettem magamat, rendre fel tenni, és a' Magyar újságban leendő béiktatás végett a' mi szerentsétlen sorsunknak leírását felküldeni.

Minémü szerentsétlen, és szomorú eset érte városunkat, 's határunkat a' következőkből megtetik. E' folyó Szent Ivány Havántk 20-ik napján dél után két óra tájban a' Duna felől, 's éjszakeről fejéres nagy borúlatok csoportazának Tokaj, és Tarczal Várossai között lévő szöllő hegyeink felett, mellyek mint egy meg állapotoknak lázattak, hanem jó szemlélés után észre lehetett venni, hogy a' fellegek rakásra gúsolódnak 's csoportoznak, melly alkalmatossággal a' fülnekis iszonyú hallására hofszásan rettenetes bögés hallatott. Ezen egy fertályig tartó harsogás után iszonyú szél támadott, 's ezt

azonnal vilámlás közben egy kemény tsattanás követvén, a' fellegek meg szakadtak, 's néhány minútumokig tartott szakadás után, egy ház magosságú, jéggel telyes zápor ifzonyú ropogással rohana bé városunk útzáira; az útzákat végtől végig, 80. 90. 100, és több mázsás kövekkel úgy tele hordotta, 's meg töltötte, hogy gyalog is lehetetlen volt ki-menni, 's idestova járni. Öt embereket az utzákon kapván, el ragadta, kik közül ketten még az árvizben kiadák lelkeket, hárman pedig életben maradának ugyan, hanem testi ruháik le szaggadtattak, 's tetemeiktsontjoknak sérelmek nélkül, a' gallyok, és kövektől meg lyuggattak. Ezen fzerentsétlenek közül egy afzfony fzemélyt a' hegyhez leg közelébb lévő utzának közepén kapott meg, a' kiis gondolkodva ment az útzán, a' nagy bögsre fel vetvén a' fzemeit az ifzonyú habot látja maga előtt rohanással jönni, ez elveszítvén jó emlékezetét, a' helyett, hogy a' leg közelébb lévő udvarba bé szaladt volna, az útza mellet egy kis dombotskára fel fzaladt, 's minek utánna így könyörögött: Az egy élő Istenre kérlek segitsetek rajtam! a' kegyetlen, nagy, és számtalan kövekkel le rohanó zápor dombostól együtt fel kapván, úgy vágta egy mélly árukba, hogy azon a' részzen többé nem látzathatott, hanem a' negyedik, és a' Tifza fzélikez leg közelébb lévő utzában, 's néhány lépésnyire a' Tifzátal, ugyan egy ollyas dambotskára, mint a' millyenről el ragadta, ki tsapván, artzra borította, 's az efzén kívül lévő afzonból az Isteni gondviseles mellet magában ki folyt a' viz, 's a' maga erejével hazais ment szállására. Ez a' nagy viz a' piatzon lévő bóltok ajtajának tetején, avagy felső részzen ment bé, de sérel-

mes kár nélkül. Minthogy pedig városunkban a' következett más napon országos vásár tartatott, a' kereskedőknek portékákkal meg terhelt szekerei az útzán valának, az Isteni gondviselés meg azokhozis járúlt, mert azon portékákkal meg terhelt szekereket a' viz el seprette, 's némelyiket a' házak falaihoz tsapta, némellyiket éppen a' más utzákban lévő házak mellé nyomta ugyan, hanem egyszem fordult fel, 's kárt Istennek hála nem vallottak. Több üres szekereket marhákat el vitt, 's a' Tifzába szórt. Végre refzketve tartom író tollamat újjaim között; ó fájdalom! ezen mostan rajtunk uralkadó nagy drágaságot ezen szomorú eset megtetézte rajtunk, mert az közönségesen tudva vagyon; hogy a' Tokai lakosok tsupán tsak az egy Szöllőjök után tartják fel élelmeknek módját, és imé ezen jeges zápor Tokaj, és Tarczal között lévő nemes szőlő hegyeinket úgy el verte, 's nagyobb részén el tséplette, hogy sokaknak a' szüretelő edényekre éppen leg kisebb szükségek sem lészzen, némelly szőlőknek még a' tökéitis leseprette, 's semmivé tette. Az úgy nevezett szép Therésia szőlőhegy, melly mind arról nevezetes, hogy néhai boldog emlékezetű Kegyes Királynénk Mária Therésia, a' szőlőnek szép, jó, kelemetes és az aranyhoz hasonló sárgasága mivoltára megkedvelvén, a' magá nevét adta a' hegy nevezésére, mind pedig azért, hogy némelly régiek emlékezetek fzerént a' hegy felső részében egy hajlásban valamelly szép tiszta arany fűrt szőlő találattott, ezen hegyen lévő termést tehát a' jég a' földre apró szakaszakra vagdolván, teritette, a' leveleit le fofztotta, a' veszeit öszve tördelte, 's mint a' tarló a' félben meg maradt veszők úgy állanak. De lehetis gondolni ezen Itéletnek minémüségét, mi-

dön még mai napigis az én tulajdon szöllöm allyán az árokban térdig való jég vagyon.“

Munkács, Junius 23 kán. E' hónap 14-dik napján Bereghszázfban a' Méltóságos Fay Fay Ágoston Eö Nagysága Elölülése alatt tartatott Generális Gyűlésben Majus 18 dik napján meg halálozott Tek. Thurozi Papp Péter Tábla-Biró, és part. Perceptor Ur helyébe Tit. Gecsey Gecsey György eddig volt Eskütt a' Munkátsi Járásban part. Perceptornak, és egyfzersmind Tábla Birónak kineveztetett. Nevezetes ezen Tek. Nemes Beregh Vármegyére nézve ezen Generalis Gyűlésnek az a' végzése, hogy ezen túl minden a' megyében lévő 4. particularis Perceptor Urak a' jövő Restauratióig egyfzersmind V. szolga-Birói titulussal meg ajándékoztattak; a' leg közelébbi Restauratiókor pedig minden Járásban egy Vice-Szolga Biró helyett, két A. szolga Birák rendeltettnek.

Junius 16-dikán az Urnapi Processiót maga jelenlétével meg fényesítvén Administrator Ur Eö Nagysága Bereghszázfából Tek. Nemes Ugacsa Vármegyébe indult; a' hol Junius 20-dik napján a' maga Fő-Ispáni Elölülése alatt tartatott Generális Gyűlésben elolvastatott a' Felséges Királyi Helytartói Magyar Tanátsnak azon kegyes végzése, hogy ezen túl ezen Tek. Nemes Vármegye Számára is rendeltettek az eddig hijanofságban lévő két hivatalok, úgy mint egy Fő Orvos, és egy Földmérő; — Az elsőre Tit. Csérszky Antal ennekelőtte a' Méltóságos Gróf Schönborn Eö Nagysága Mukátsi, és Szt. Miklósi Uradalmak Physicussa, — a' másodikra pedig Titt. Gersty Mihály Ur, tsak ugyan azon Uradalmak Segéd-Földmérője választattak.